

under Retsplejerådet. Vi synes, det ville være værdifuldt at få det med til også at få belyst nogle af de punkter, som indgår i Enhedslistens beslutningsforslag.

Men jeg vil godt sige, at vi synes, det er værd at drøfte alle de syv punkter, som Enhedslisten oplister i sit forslag. Det er kun punkt 6 – også for Kristeligt Folkepartis vedkommende – som umiddelbart med den formulering, det har i selve forslaget, volder de store problemer.

Jeg skal ikke stå og gentage de gode intentioner, der ligger bag de øvrige punkter, men sige, at jeg synes, man ud over de retssikkerhedsmæssige diskussioner, som forslaget afstedkommer, selvfølgelig også må se på finansieringen, ikke alene for så vidt angår den del af finansieringen, som staten bør levere – også i forhold til det, som forslagsstillerne ønsker – men også i forhold til, hvor meget borgerne skal betale.

Jeg vil bare inddrage det element her til sidst, fordi det efter vores opfattelse er sådan, at borgerne også i vidt omfang må være med til gennem gebyrer osv. at betale for den retssikkerhed, som kan komme borgerne til del. Og det mener jeg heller ikke står i modstrid til det, som forslagsstillerne selv skriver. Det er et spørgsmål om at vælge det rigtige snit, om jeg så må sige. Men det er noget af det, som vi i forbindelse med et eventuelt udvalgsarbejde og også på baggrund af Retsplejerådets betænkning må se nærmere på: Hvor lægger vi det rigtige snit?

Vi er enige i, at noget af det, der skete i de tidligere finanslovsforhandlinger, er, at man er gået for vidt – og det har vi også været imod fra Kristeligt Folkepartis side – i forhold til nogle af retsafgifterne. Så derfor er det, jeg siger her, ikke i modstrid med nogen af de intentioner, som forslagsstillerne har.

Med disse ord vil jeg sige, at vi ser positivt på intentionerne bag Enhedslistens beslutningsforslag, men synes, at vi med fordel kan afvente Retsplejerådets betænkning og så måske bruge mellemtiden til at bede Justitsministeriet om at belyse nogle af de enkelte spørgsmål, som trænger sig allermost på i forhold til Enhedslistens beslutningsforslag.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for alle de positive bemærkninger, der er kommet. Det lyder jo, som om det skulle være muligt at få gennemført noget, hvis vi bare lige kunne finde nogle penge til det.

Det var jo det, som vi – som fru Anne Baastrup også var inde på – prøvede at gøre op-

mærksom på, at dengang man indførte moms på advokatsalærerne, mente man altså, at så skulle nogle af de penge, der kom ind i statskassen, også bruges til at sikre borgerne en bedre adgang til at få juridisk rådgivning. Skatteministeriet har opgjort, at i 2001 var det omkring 1 mia. kr., statskassen fik ind på moms på advokatsalærer. Jeg ved godt, at de penge bliver brugt til andre formål i dag, men så kunne man jo prøve at se på, om der måske var nogle af de formål, som man ikke ville bruge penge på.

Kl. 17.10

Faktisk tror jeg også, at hvis man gjorde noget mere ud af forebyggende rådgivning, kunne der faktisk undgås en del retssager, og man kunne undgå, at en del mennesker kom ud i forskellige problemer, bl.a. i forhold til gældsrådgivning. Som fru Elisabeth Arnold gjorde opmærksom på, har De Radikale og Enhedslisten fremsat et forslag om gældsrådgivning, som vi skal behandle senere.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at der ikke er sat tidsfrister på, og det er heller ikke fra Enhedslistens side noget krav, at alle disse forslag bliver gennemført på én gang, så vi håber, det kan lykkes at få gennemført en række af dem hen ad vejen. Vi vil i hvert fald blive ved med at holde fast i sagen.

Det glæder mig også, at flere af partierne, alle partierne, tror jeg, gerne vil være med til, at vi i Retsudvalget får belyst en række af spørgsmålene bedre.

I forhold til forslaget om omvendt bevisbyrde glæder det mig også, at der ikke er nogen, der umiddelbart har talt imod, at vi prøver at se på, om vi på nogle områder, f.eks. socialområdet, kan indføre omvendt bevisbyrde, så sociale klienter, der kommer i klemme, får nemmere ved at få prøvet deres sag. Det burde være muligt for os at hive dette enkelte element ud. Det indgår ikke i Retsplejerådets arbejde, og det kunne være, vi kunne se nærmere på det.

Det får mig til lige at komme med en kommentar til Venstres ordfører, der sagde, at man var imod omvendt bevisbyrde, fordi man hylder princippet om, at det er den, der hævder det usædvanlige, der skal have bevisbyrden.

Desværre har man en gang imellem indtrykket af, når man ser alle de sager, der kommer ude i kommunerne, at det i nogle kommuner i hvert fald er det usædvanlige, at folk får deres ret.

Det burde jo være sådan, at alle får deres ret, men desværre kan man nogle gange have ind-